

KOMUNIKAČNÍ PROSTOR ŠKOLSKÁ 28

2010

REALIZAČNÍ TÝM:
MILOŠ VOJTĚCHOVSKÝ
DANA RECMANOVÁ

JAN BARTOŠ,
MARTIN BLAŽÍČEK,
JANA DOLEŽALOVÁ
BÁRA KOHOUTOVÁ
LLOYD DUNN
PETR VRBA

TISKOVINY A PUBLIKACE

vydané Komunikačním prostorem v roce 2010

Ke všem výstavám byla vydána pozvánka a paralelně měsíční programy.

Katalog k výstavě Intervaly Kateřiny Závodové 500 ks

Plakát k výstavě Svatozář Jana Brože, 30 ks

Sborník příspěvků ze série seminářů a přednášek Místa počínu.

Cyklus probíhal v roce 2009 a antologie textů předních českých teoretiků (V. Skálová, A. Primusová, P. Morganová, S. Šeborová, S. Juračková, V. Lahoda, O. Chrobák, O. Horák, J. Zálešák, M. Koleček) je zaměřená na dějiny vystavování výtvarného umění v českých zemích od 19.století po současnost. Editor publikace: Ondřej Horák, grafická úprava M. Kinterová
Publikaci vydává Komunikační prostor Školska 28 - Deai - Setkání s finanční podporou Magistrátu hlavního města Prahy, Ministerstva kultury ČR, Nadace pro současné umění, Meetfactory a ve spolupráci s GASK a Fotograf o.s. v nákladu 500 ks

Plakát – katalog k výstavě U dUBU tU bUDU v nákladu 100 ks.

ŠEDÝ POKOJ 2010

Projekt „Šedý pokoj“ je nový prostor v objektu Školská 28. Je realizovaný ve spolupráci s asociací MLOK. Prostor slouží jako alternativní výstavní, nebo pracovní místnost pro komorní instalace, projekce, které vyžadují zvláštní světelné, nebo prostorové podmínky, nebo přípravu instalace. Místnost s možností zatemnění o velikosti cca 30 čtverečních metrů s vysokým stropem je vhodná například pro video, nebo filmové projekce, nebo zvukové instalace. Využití výstavního prostoru je využíváno také v kombinaci s technickým zázemím (vybavení pro fotografickou dílnu s využití laboratoře pro práci s filmovým a fotografickým materiálem).

DOPROVODNÉ POŘADY 2010

V roce 2010 bylo uskutečněno v Komunikačním prostoru Školska 28

56 samostatných doprovodných programů (koncerty, přednášky, projekce, čtení, divadelní a taneční představení).

10 speciálních dílen a kurzů pro veřejnost.

Screen Lab je nová dramaturgická řada galerie Školská 28 zaměřená na různé umělecké přístupy k filmové a video projekci. V jejím rámci budou autorsky představeny projekty, které vychází z klasické divácké orientace na promítaný obraz, avšak nenaplnují tradiční očekávání spojená se sledováním kina. Do této oblasti patří jak experimentální filmy a videa, tak projekty live cinema (živě generovaného obrazu a zvuku během projekce) a různé umělecké koncepty na pomezí performing arts, dokumentu, inscenované projekce a Vjingu. Hlavním kurátorským kritériem tohoto cyklu je inovativní a neočekávaný přístup ke známým konvencím filmu a videa se zachováním performativního aspektu kina (projekce v omezeném čase, frontální orientace publika na plátno).

OTEVŘENÉ ATELIÉRY

rezidence
2010

Tomáš Pospěch
Bezúčelná procházka
8. ledna – 29. ledna 2010
vernisáž 7. ledna v 18:00

Tématem fotografií Tomáše Pospěcha, které pořizoval poslední čtyři roky především na jaře a na podzim, je venkovský fotbal. Chybí v nich ale vzrušení, svět přeplněných tribun, velkoplošných obrazovek, reklamních mantinelů, fotbalových celebrit. Představují sportovní utkání se svými vrcholovými okamžiky „obrácené naruby“. Zamrzlé, o ničem nerozhodující momentky jsou jakoby „mezipolíčka“ filmu. Vytvářejí jakousi výplň mezi akcelerací zápasu a posunují poselství snímků daleko za hranice sportovní reportážní fotografie, kam se záběry z fotbalu většinou řadí. Autor místo teleobjektivu použil širokouhlý objektiv, místo pohybu zachytil okamžiky čekání a spoušť stisknul jen v momentu, kdy se ze záběru ztratil míč. Výběru a vyzvětšování se dočkaly ty fotografie, které sportovní fotograf obvykle bez přemýšlení zahodí. Téma se v tomto případě vykloubilo ze svého žánru.

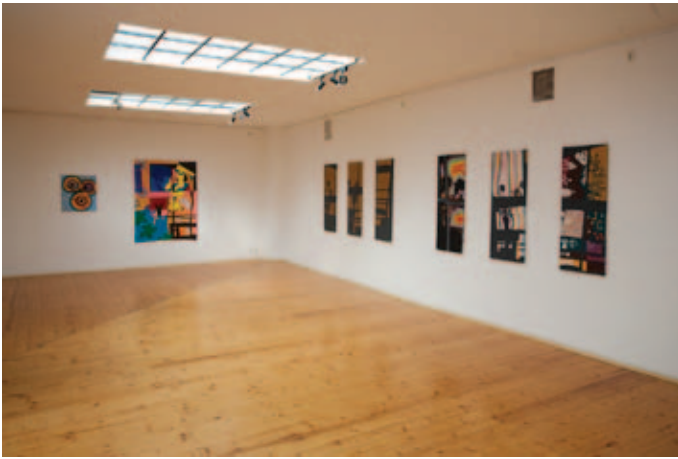
Fotbalová hřiště rozkládající se na vesnických periferiích – velmi často v polích, za JZD, u letiště, vedle hřbitova – jsou většinou přirozeně zasazeny do krajinného terénu. Tyto zgeometrizované louky, vymezené z okolní krajiny často jen bílými pásy nakreslenými na posečené trávě, připomínají území potažená velkými sítěmi, které, paradoxně, v branách někdy chybí. Míč tak občas přeletí a proklouzne do krajiny – do jiného prostoru, žánru, do jiné hry, ze které ho hráčům nikdo zpátky nepřihraje. Právě motivem setkání s přírodou v hledání ztraceného míče zakutáleného v houští, plujícího v potoku nebo pohlceného lesem, srůstá na první pohled dokumentární soubor s meditační a nadčasovou fotografií krajiny.

Veronika Daňhelová, Václav Kopecký
Poznámky k obsahu
5. února – 4. března 2010
vernisáž 4. února v 19:00

Výstava „Poznámky k obsahu“ byla složena ze šesti tématických kapitol, ve kterých autoři předkládají vlastní pojetí fotografie, ale zároveň odkazují k aktuálnímu diskurzu nad proměnami tohoto média. Fotografie byly seskupené do jednotlivých kapitol a sloužily jako model, na jehož základě představovaly vlastní interpretaci fotografického obrazu, reflektovaném v kontextech obecného chápání fotografického média. Umělci si kladou zdánlivě jednoduché otázky: v čem spočívá schopnost fotografických obrazů zaujmout naši pozornost? Fotografický obraz nahlíží z mnoha úhlů, věnují se mu po formální stránce, zamýšlejí se nad důvody pro zobrazování určitých motivů, nebo využívají prvky náhody. Prezentované fotografie v kontextu celé výstavy tvoří cosi jako „poznámky k obsahu“ a pocházejí většinou z osobních archivů obou autorů: jde o nevýznamné fotografie, které vznikly mimo umělecký kontext, někdy mimovolně, o fotografie, které nejsou ani esteticky, ani obsahově nijak výjimečné.

Jana Kochánková

Stíny

23. března – 21. dubna 2010

vernisáž 22. března v 18:00

Výstava představila neuzavřenou sérii obrazů, jejíž další vývoj není jasný, zato však lze přesně určit její počátek. První stínové obrazy vznikly v létě roku 2009 v krumlovském ateliéru, kde měla Jana možnost pobývat díky residenčnímu programu Egon Schiele Art Centra. Spolu s obrazy vznikla i řada kreseb a šablon, které si přivezla zpět do Prahy a využívala je ve své další tvorbě. Výstava je svědecktím vývoje jednoduchého námětu květin a stínů, ale také velmi osobní proměny samotné autorky.

Kresby k prvním stínovým obrazům vznikly v krátkém čase mezi půlnocí a druhou hodinou ranní, kdy do krumlovského ateliéru vnikalo nažloutlé světlo pouliční lampy a květiny ve váze vytvářely na kuchyňské stěně ostré stíny. Obrazy zachycují pomíjivost chvíle, dojem, l'impression. Byly vytvořeny z čisté radosti a schopnosti užívat si jednoduchost, ticho a přirozený stav věcí, kterou letní pobyt v klidném a malebném místě poskytoval. Jsou to obrazy ploché krásy, ve kterých se neodehrává nic dramatictějšího, než to, že v nich vadnou květiny.

Double duel I.

Skalík versus Steklík

27. dubna – 26. května 2010

vernisáž 26. dubna v 18:00

Výstava, kurátorsky připravená Martinem Klimešem z opavského sdružení Bludný kámen byla setkáním umělců, kteří se protkávají uměleckými východisky i tvůrčími přístupy, i když je dělí zkušenost rozdílné generační příslušnosti. Autoři se představili první z připravované řady společných akcí v rámci projektu „Double Duel“. Předem si ujednali a stanovili několik pravidel tvorby, zvolili materiál a shodli se na tom, že výsledek musí dopadnout dobře. Pro Tomáše Skalíka a Jana Steklíka byla tato instalace východiskem dalších společných klání.

V prostoru galerie proběhla jako součást vernisáže akce obou autorů, jejímž výsledkem je prostorová instalace, která se bude měnit po celou dobu trvání výstavy. Při zahájení oba autoři v prostoru galerie byli vybaveni klubkem provázku a sáčkem s háčky na ručníky vyzvali hosty vernisáže ke společné hře. Návštěvníci podle „partitury“ vytvořené háčky, připevněnými na zdi, vytvořili začátek kresby „provazem“. Další háčky a provaz jsou k dispozici na zemi a návštěvníci mohou měnit a dotvářet sami vzhled instalace. Double Duel se stává návodem k použití a pozváním k aktivní spoluúčasti.

Steklík a Skalík jsou umělci, kteří se protkávají uměleckými východisky i tvůrčími přístupy, i když je dělí zkušenost rozdílné generační příslušnosti.

Katherine Liberovskaya
Odlesky
interaktivní audiovizuální instalace
9. června – 30. června 2010
vernisáž 8. června v 19:00

Instalace byla první větší prezentací práce Katherine Liberovské v České republice. Dílo bylo vytvořeno původně pro Associazione Non Profit per la Promozione delle Ricerche Artistiche v Milaně.

Prostřednictvím zvuku, snímaného pomocí osmi piezzo mikrofonů na zavěšených objektech dochází zároveň k aktivaci minimalistické hudební kompozice, odkazující nejen k aktuálním tendencím generativní tvorby, ale například i k tradicím konkrétní hudby (musique concrete).

Součástí výstavního projektu byla také videoprezentace děl na monitoru, na kterých Liberovskaya spolupracovala s řadou hudebníků a performance, ke které Katherine Liberovskaya pozvala newyorského skladatele a hudebníka Al Margolis/If,Bwana a pražského zvukového umělce Martina Janíčka.

Představení se konalo 17. června ve 20.hodin.

Katherine Liberovskaya je audiovizuální umělkyně, žije v Montrealu a New Yorku. Od konce 80. let se zabývá experimentální videotvorbou. Je autorkou mnoha jednonálových videí, video instalací a video performancí, které byly prezentovány po celém světě. Spolupracuje často s hudebníky a zvukovými umělci jako například Phill Niblock, Al Margolis/If,Bwana, Hitoshi Kojo, Zanana, Anne Wellmer, David First a David Watson. Od roku 2003 se věnuje také živé performaci s obrazem. Spolupracovala například s umělci jako Margarida Garcia, Barry Weisblat, o.blaat, murmer, André Gonçalves, Monique Buzarté, Anthony Coleman, Shelley Hirsch, Giuseppe Ielasi, Renato Rinaldi, Audrey Chen.

Olga Karlíková
Svištouni, žáby a skřivani
kresby, tisky, zvukové nahrávky
6. července – 6. srpna 2010
vernisáž 5. července v 18:00
úvodní slovo Václav Cílek

Komorní výstava představila zajímavou část díla Olgy Karlíkové (1923 - 2004). Tématem je její soustředěné a dlouhodobé zkoumání souvislostí mezi subjektivním prožitkem přírodních procesů, grafickým znakem a hledáním obecných vzorců - hlubšího poznání skutečnosti. Výstava obsahovala výběr z několika cyklů kreseb, sítotisků a hmatových kreseb zpěvu ptáků a doprovází je audiokoláž zpracovaných prepisů autorčiných dokumentárních zvukových nahrávek, které používala jako studijní materiál při další práci v ateliéru.

Jde o zlomek ze souboru stovek na první pohled abstraktních kreseb. Připomínají cykly rukopisných textových záznamů, nebo grafických partitur, korespondenci procesů přírodního cyklu, pohybu ruky a oka v synergii se sluchovým vjemem. Kresby odkazují na nevyčerpatelné universum rytmičnosti a kadenci pohybu, témbry hlasů ptáků, žab, stochastickou geometrii vířících rojů mušek, nebo táhlých hlasů velryb.

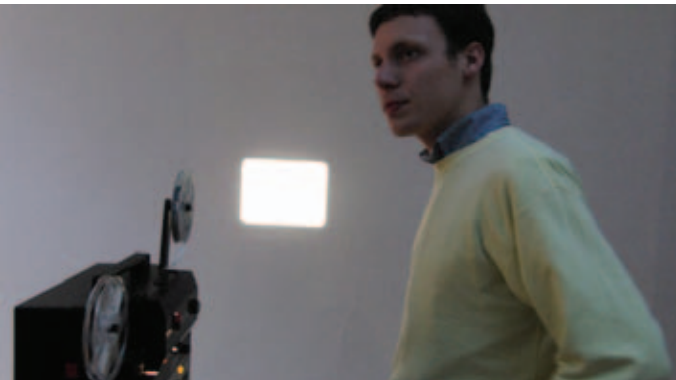

Nika Kupyrova
Moonshine
instalace pro prostor, světlo a okna
7.září – 5. října 2010
vernisáž 6. září v 18:00

Nika Kupyrova (*1985) pracuje s instalacemi a fotografiemi, které se dotýkají témat definice osobního a veřejného prostoru. Jejich prostřednictvím pak zkoumá příběhy odložených věcí. Používá často nalezené předměty, protože mají schopnost vytvářet emotivně zabarvený prostor. Ten se pak stává součástí nového, fiktivního příběhu. Její práce jsou jakousi syntézou současných lidských obydlí, rekonstruuje pohyby a životní styly pomoci stop, zanechaných dřívějšími obyvateli v jejích bezprostředním okolí. V Komunikačním prostoru Školská ji zaujala jeho světelná kvalita jako součást architektury a ve své instalaci pracovala s okny jako s prvkem komunikace: místo pro proniknutí dovnitř a místo úniku směrem ven.

„Náš koncept obydlí se vztahuje k oknům. Prostor bez oken je jako noční můra, velká okna jsou naopak známkou přepychu. Máme okna i tam kde vlastně není vidět ven - v metru, ve výtažích. Okna jsou jistotou úniku, jednou ze základních jednotek pohodlí. Na druhou stranu okna také tvoří hranici mezi soukromím a samotou, která se projevuje naší kulturně danou každodenní manipulací se záclonami. Chceme vidět ven, ale nechceme být viděni. Nejraději ale zapínáme umělé světlo, abychom se schovali před opravdovou tmou.“ (Nika Kupyrova, srpen 2010)

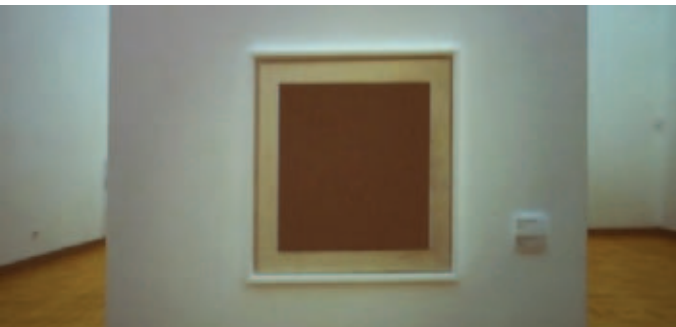
Jan Brož
Svatozář / O auře a její apropiaci.
instalace, videoprojekce, filmová projekce, objekt
12. října – 3. listopadu 2010
vernisáž 11. října v 18:00
kurátor výstavy: Jiří Černický

Projektem „Svatozář“ si autor kladl otázky po povaze a působení uměleckého díla v dnešním kulturním kontextu a zkoumal problematiku remediace uměleckého díla a hypotetickou existenci jeho „aury“. Instalace porovnávala původní formát ikonického díla obrazu Kazimíra Maleviče „Černý čtverec“ s formátem filmového efektu a kombinovala projekci smyčky 8mm filmu s digitální projekcí smyčky 3D renderu a fotografiemi.

„Definice pojmu aura uměleckého díla vychází z textu Waltera Benjamin Umělecké dílo ve věku své technické reprodukovatelnosti z roku 1936, kde auru definuje jako „tady a teď“ originálu, jedinečný moment setkání diváka s dílem. Ve výkladech termínu není v encyklopediích a slovnících Benjamin většinou citován a definice se často liší. Převažují odkazy k pojmu aureola a přeneseně mandorla, nebo svatozář a odtud pochází název, který jsem pro projekt zvolil.

Malevičův Čtverec jsem re-dokumentoval a vizualizoval pomocí nástrojů videa a klasického filmu za užití takzvaného dolly zoom effectu, který byl poprvé uplatněn ve filmu Alfreda Hitchcocka Vertigo. Popředí záběru zůstává zdánlivě neměnné, zatímco rámcové pole zobrazení (pozadí) vidíme v jiné perspektivě. Efekt má celou řadou kulturních konotací a byl někdy označován jako stereotyp, nebo klišé... Při uvažování nad výstupem projektu jsem se rozhodl prezentovat film a video v kontextu, který je vzájemně nekonfrontuje. Digitální projekce simuluje filmovou estetiku žánru sci-fi, pohled do sebe se propadající antihmoty, nebo černé díry.“ (J.Brož, říjen 2010)

K výstavě byl vydán autorský plakát

Kateřina Závodová

Intervaly instalace

9. listopadu – 9. prosince 2010

vernisáž 8. listopadu v 18:00

kurátorka Lenka Kukurová

Výstava Intervaly byla výsledkem autorčina dlouhodobého systematického uměleckého výzkumu tématu, který se jí osobně dotýká. Projekt je postavený na příbězích. Jakmile divák vstoupí do expozice stává se zároveň jejich scenáristou i aktérem. Klíčem a počátkem naznačených příběhů je kalendář se jmény pohřešovaných osob, kde téměř každý den v roce je spojen s portrétem a jménem zmizelé osoby. Autorka domýšlí životní osudy po jejich zmizení, otvírá a vykresluje možné vyústění a děje. Krátké příběhy - video-etudy pak odkazují na témata jako je naděje, pád, vysvobození, ztracení se v čase a prostoru a uvěznění v čase. Téma zmizelých osob má dramatický, emocionální a tragický podtext, ale autorka jej podává citlivě a bez patosu.

Důležitým prvkem výstavy byla otázka vztahu času a prostoru, související i s názvem výstavy. Vystavený elektronický objekt, odměřující časový rytmus, zpřítomňoval tísňivé uvědomnění faktu plynutí času, které je jednosměrné a lineární, ale i zpětné, kdy vnímáme čas minulý. Zároveň jde o metaforu nebezpečí uváznutí v časové smyčce. Dimenze prostoru je definována pravidelně rozmístěnými body na podlaze v interiéru i exteriéru galerie. Rozmístění značek v prostoru je v tomto případě uvědoměním si absence, nepřítomnosti hledaných osob. Výstava Intervaly byla výsledkem tvůrčího stipendia Ministerstva Kultury ČR.

K výstavě byl vydán katalog - kalendář na rok 2011

U dUBu tU bUDU

kolektivní výstava

Zbyněk Baladrán, Aleš Čermák, Václav Magid, Ladislav Nebeský, Jiří Ptáček, Pavel Rudolf, Jiří Skála, Jan Šerých, Miloslav Topinka, Jiří Valoch a Lenka Vítková

14. prosince – 7. ledna 2011

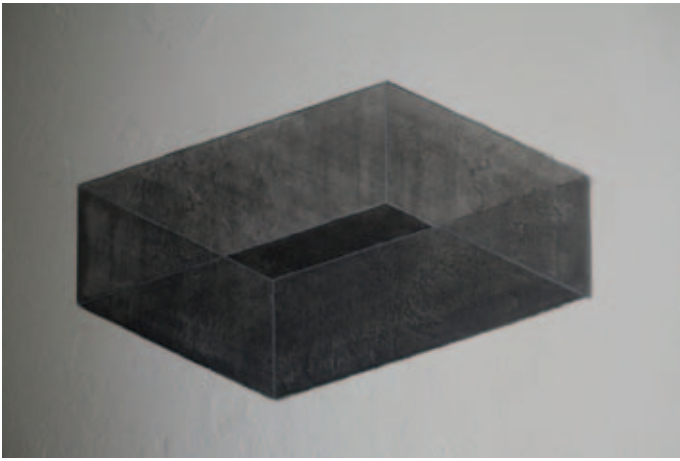
vernisáž 13. prosince v 18:00

kurátoři: Markéta Kubačáková a Viktor Čech.

Výstava prezentovala některá hlediska vztahu soudobé literární a výtvarné tvorby. Pozvaní autoři většinou vytvořili práce pro tento výstavní projekt. Instalace textových sdělení a videa vytváří obousměrnou spojnici mezi dvěma polohami uměleckého zkoumání textu jako média: vizuální poezí a konceptuálním uměním. Básnická tvorba se v práci s písmenem jako výtvarným znakem v jisté fázi překonávání modernistických formálních principů přiblížila ke konceptuálnímu umění. V něm se naopak tvorba posunula opačným směrem: autoři redukovali výtvarný výraz a hmotné artefakty až na slovní sdělení a popis. Těžisko díla samotného u nich ale zůstalo mimo napsané. Tvůrce může prostřednictvím grafické úpravy operovat se ztížením procesu porozumění a narušit jeho konvence nahrazením lineárního čtení odlišnou formou prezentace. Dochází při něm k úniku řeči z plochy textu, se kterou si však umělec stále udržuje zpětnou vazbu. Společné pro vystavující je tíhnutí k narativitě - práci s časem, čtení nebo poslouchání, sekvencnost textu, rozklad děje, vnitřní pohyb jazyka, proces abstraktních událostí. Narativní složka je z jedné strany tvořena směřováním nebo kódováním textu, z druhé strany transformací pojmů.

K výstavě byl vydán plakát - katalog.

Veronika Resslerová

In-Out

světelná a site specific instalace

zvuková instalace: Stanislav Abrahám

16. února – 12. března 2010

vernisáž 15. února v 19:00

Podkladem pro světelnou projekci v Šedém pokoji byla dokumentace malby na stěnách opuštěného objektu, kterou autorka realizovala v bývalé vojenské zóně v severních Čechách. Tato intervence do reálného místa nebyla čistě vizuálním zážitkem. Resslerová se pokusila zachytit tělesný pocit diváka, stojícího uvnitř místnosti. Konstelace geometrických tvarů, navzájem se iluzivně vzdalujících, pojednávala stěny, podlahu a strop a posunovala vnímání místnosti směrem k prožitku mentálního vnitřního prostoru. Jednoduchý geometrický opakující se tvar odkazuje k siluete domu, sloučené s jeho zrcadlovým odrazem. Jde o tvar, který neodkazuje sice přímo k realitě, ale zůstává hodně povědomý. Motiv řady krabic na stěnách doplňující světelnou projekci je ambivalentnost vjemu a různé interpretace stejné věci. Pokud mají dvě varianty přibližně stejnou intenzitu, nejsme se schopni rozhodnout, která z nich je „platná“. Výsledkem je mentální pohyb mezi variantami.

Michael Delia

Podráty

23. března – 20. dubna 2010

vernisáž po 22. března v 18:00

Instalace Michaela Delii pro Šedý pokoj ve Školské 28 byla inspirována dnes už pozapomenutým způsobem šíření zvuku tzv. rozhlasem po drátě („dráták“). Jde o technologii distribuce signálu rozhlasového vysílání, které místo frekvencí používá pro šíření zvuku dráty, nebo kabely. Signál vychází z centrálního zesilovače a je posílán „po drátech“ do uzavřené komunikační sítě. V bytech, chodbách, v továrnách nebo v úřadech jsou pak jednotlivá rádia s jedinou vysílací stanicí připojena k síti pomocí jednoduché sdířky. Delia používá jako média pianové struny a piezzo-mikrofony-reproduktory a transducery. Instalaci tvoří původní přijímače rádia po drátě, které autor v posledních letech v Praze shromáždil. Vysílací program - zvukový materiál používá terénní nahrávky a bude se proměňovat během trvání výstavy. Autor instalace přizval kolegy, aby připravili svoje nahrávky pro dočasné „vysílání po drátě“ v Šedém pokoji.

Michael Delia (*1963, USA) je vizuální a zvukový umělec, žije v New Jersey a v Praze. Jeho výrazovými prostředky jsou kresby, malby, instalace, stavby hudebních nástrojů a vlastní hudební a rozhlasová tvorba. Studoval vizuální umění na Moravian College v Pensylvánii a na S. V. A. v New Yorku, kde se zaměřil na sochařství. Ve své tvorbě se poslední době orientuje především na zvukové performance a instalace, v nichž používá vlastní hudební nástroje.

Jan Trejbal a Janek Rous
Neue Dörflichkeit – aneb pokus o nový mýtus
23. dubna – 14. května 2010
vernisáž 22. dubna

Nová Vesnickost - Suburbánní hra
 „Na základě společných pobytů a debat v několika středočeských vsích, které vnímáme jako prototyp běžné střeoevropské suburbie jsme vytvořili sérii intervencí do tohoto prostředí. Suburbie je název obvykle označující předměstí, nebo oblast mezi městem a krajinou. V tomto případě jim ale označujeme i menší urbánní struktury, nebo struktury pod městem.“
 J.T a J.R.

Oba autoři pro svoji expedici do suburbie zkonstruovali dva speciálně upravené dřevěné batohy, připomínající buď pomůcky lékařské první pomoci, nebo malířské náčiní impresionistických krajinářů. V případě suburbie jim jde o metaforickou pomoc, během které zvýrazňují, nebo dotvářejí určité fragmenty vesnického prostředí. V prostoru jedné vesnice tak označili během jednotlivých „zásahů“ některá místa nefigurativním znakem a vytvořili tak síť „situací k řešení“, nebo mapu míst „ležících ladem“.

Výsledky intervencí byly v instalaci pro Šedý pokoj dokumentovány pomůckami - batohy, naplněnými objekty, které autoři používali při jednotlivých akcích. Batohy obsahovaly také manuál - soubor fotografií ze samotných akcí, který mohl být inspirací pro další zájemce. Tři videa přibližovaly konkrétní průběh výprav, mapa na podlaze symbolizovala terénní výzkum a kresba na zdi možné historické souvislosti.

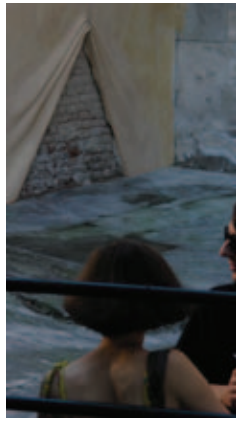
Barbora Švarcová
Krajiny čtení
instalace
21. května – 18. června 2010
vernisáž 20. května v 19:00

„Kniha je krajina a její čtení je procházení se po ní. Čtení není lineární proces, jsou to spíše takové smyčky, kdy musí čtenář neustále přehodnocovat významy událostí již přečtených.“
 Instalace Krajiny čtení vychází z románu Anna Karenina. Nezaměřuje se ani tak na obsah knihy samotný, jako na různé způsoby subjektivního čtení. Barbora Švarcová zhodnocuje formální stavbu textu, jeho časovost, vnitřní rytmy, prostupující dějové linie a postavy. Tyto kvality převádí do vizuálních objektů. Současně sleduje odraz textu v proměňující se zkušenosti čtenáře, nebo v osobních interpretacích děje.

Výsledkem všestranného čtení románového textu byla série menších instalací, které s geometrickou přesností odrážejí tvar knihy, rozložení textu a časové posuny v příběhu. Rovinu chladné vizualizace překračují subjektivním náhledem různých čtenářských modalit. Každá z nich představuje jeden zaujatý čtenářský zážitek, jeden ze způsobů porozumění textu, aniž by kterýkoli z nich byl přečtením definitivním.

Barbora Švarcová (nar. 1985) je studentkou Centra audiovizuálních studií FAMU. Ve své práci se zabývá především fenoménem absence v mediálním povrchu, pracuje s videem a objekty. Její video bylo letos uvedeno v mezinárodním výběru festivalu EMAF.

Jerzy Dobrzanski

Kůže zdi

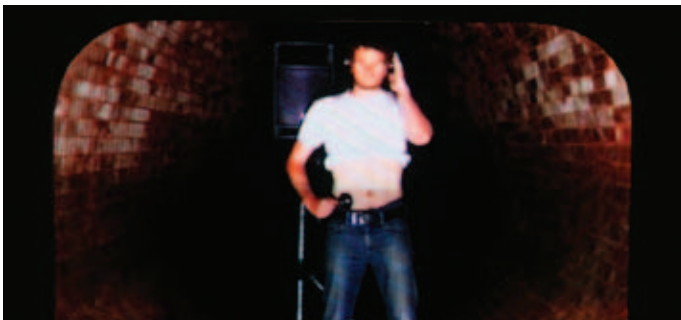
site specific instalace

29. června – 6. srpna 2010

vernisáž 28. června v 17:30

Projekt „Open Cut“ Jerzyho Dobrzanskeho byl koncipován jako metaforická vizuální intervence do veřejných prostor různých měst. Jerzy pracuje s povrchem starých městských zdí a na zvolených místech vytváří obraz zdánlivého chirurgického zásahu do architektury. Oživením povrchu zdi odhaluje pohled do nitra zdi na zakryté konstrukční materiály.

Připraveno ve spolupráci s občanským sdružením Yo-yo v rámci tvůrčího pobytu J. Dobrzanskeho v Praze podpořeného grantem Mezinárodním Visegrad Fund.

Scott Billings

Maledicta Paradisus

audiovizuální instalace

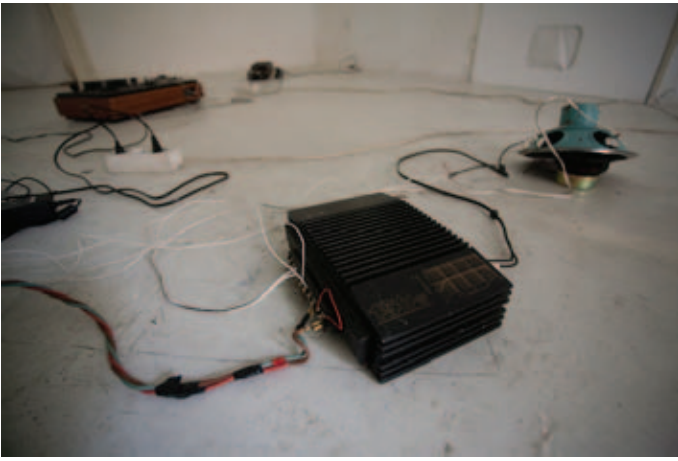
9. července – 6. srpna 2010

vernisáž 8. července v 19:00

Audiovizuální instalace vnikla v prostorech bývalé čistírny kanalizačních vod v Bubenči, kde Scott Billings pracoval s obrazem a zvukem během svého residenčního pobytu v Praze přímo v podzemních místnostech sedimentačních kanálů.

Scott zkoumá industriální architekturu a soustrojí tohoto prostoru ve vztahu k lidskému zažívacího systému. Inspirován ironickým citátem Williama z Auvergne „Maledicta Paradisus in qua tantum cacatur“, hledá souvislosti mezi mechanikou moderního města a lidského těla. Patří tělesnost člověka, který přijímá potravu a vyměšuje, do konceptu Ráje? Další reference jsou Kafkova povídka Doupe a chování hovnivála.

Billings se zabývá vztahy mezi technologickými aparáty a tělesností. V instalacích často využívá obrazy vlastního těla a obrazy zvířat. Pohyblivé obrazy a kinetické objekty se nacházejí na pomezí mezi filmem a automatickými aparáty. Snaží se odkrýt a ukázat animalitu kinematického přístroje prostřednictvím aktivace diváka.

Robert Piotrowicz

Prometeul 2

zvuková instalace se zpětnou vazbou

19.října – 10.listopadu 2010

vernisaž 18. října v 18:00

Instalace věnovaná zvuku vycházela z předchozí autorovy práce Prometeul. Číslo 2 bylo konstruováno přímo pro Šedý pokoj a jeho specifické kvality. Využívá domácí elektronické spotřebiče, reproduktory, 6 zpětných vazeb, světlo. Prometeul 2 je minimalistický a delikátní, spíše křehký a proměnlivý organismus, o dost jiný, než jeho předchůdce. Prometeul 2 má podobné parametry jako měl jeho první model. Umělec použil staré elektronické spotřebiče, které našel v okolí místa, kde je instalace vystavena. Jeho cílem bylo vytvořit pomocí zpětné vazby prostorovou skulpturu s bohatou zvukovou kvalitou. Použité přístroje pocházejí z lokálních zdrojů, jsou nalezené v bazarech, jsou to dary od přátel, nebo věci nalezené na ulici, nebo na bleším trhu: staré kazetové přehrávače, tranzistoráky, zesilovače do aut, atd. Druhý, obecnější aspekt instalace spočívá v reflexe vývoje estetiky elektronického umění, protože podobná instalace mohla být sestavena od okamžiku, kdy byl vynalezen první zesilovač a reproduktor. Instalace napovídá, že v možnostech využívat technologii v umění není jen nástroj pro překračování hranic intelektuálního diskurzu uměleckého díla.

Robert Piotrowicz se účastnil rezidenčního pobytu Open studio v Praze podpořeného grantem VARP.

Hannes Hoelzl

W-O-W

světelná a kinetická instalace

26. listopadu – 22. prosince 2010

vernisaž 25. listopadu v 18:00

Instalace byla vytvořena během pobytu umělce v Praze. Skládá se z elektronického zvukového vybavení a předmětů jako je mixážní pult, gramofon, laserová ukazovátka a zrcadla. Assembláž z těchto a dalších elementů umístěná na stole, způsobuje, že zvuk se stává viditelný a lze ho sledovat jako otáčející se světelnou stopu na stěnách místnosti. Zvukovou skladbu může návštěvník sám vytvářet zacházením s objekty-instrumenty, položenými na desce stolu.

Hannes Hoelzl se pohybuje v různých oborech, spojovníkem je fenomén zvuku. Jeho hudební vývoj a pojetí směřuje ke specifickému konceptu elektronické hudby, kdy jeho zacházení s počítačem se přibližuje k postupům současné improvizované hudby. Jeho konstrukce quazi-inteligentních zvukových objektů mají překvapit hráče svým nečekaným „chováním“. Jeho zvukové instalace jsou zpravidla site-specific a zachovávají určitý „scénář“. Například pro výstavu Manifesta č 7., což byl doposud jeho nejrozsáhlejší projekt, se mu podařilo ozvučit šedesát klenutých místností severoitalské středověké pevnosti. Mimo svou uměleckou činnost se Hoelzl žije jako designer, skladatel, programátor a pedagog. Jako hudebník vystupoval v Evropě, Číně a USA, jeho instalace byly vystaveny například na Benátském Biennale, v Pekingském Millenium Dome, v Kolínském Muzeu užitých umění. Měl také přednášky a dílny na univerzitách a akademiích ve Wesleyan/Connecticut, Praze, Oslu a Berlíně.

Výstavní projekt Bílá nástěnka

Společný projekt Komunikačního prostoru Školská 28 a Galerie Fotograf. V průchodu na dvorek probíhá textartový projekt pro polo-veřejný prostor průchodu z ulice do dvorku. Plocha velkoformátové nástěnky (250 x 100 cm), upevněné na zdi naproti vchodu do galerie Fotograf je určena pro každého, kdo by chtěl nechat vzkaz známým, nebo lidstvu. Výzva je určena například pro výtvarné umělce, fotografy, básníky, domovce, bezdomovce, matematiky, ekology, stomatology, nebo dendrology.

Realizované projekty pro Bílou nástěnku:

Jan Per Adeström: Jména

26. července – 31. srpna 2010

**Narozeniny umění 2010
koncert a živý rozhlasový přenos
17. ledna 2010 v 20:00**

17. ledna se propojili dvě desítky evropských rozhlasových stanic při příležitosti Narozeniny UMĚNÍ - 17. ledna bude umění milion a čtyřicet sedm let. Robert Filliou - jeden z okruhu umělců hnutí Fluxus - prohlásil 17. ledna 1963, že umění se zrodilo před miliónem let. Dal tak impuls k tomu, aby umělci celého světa za použití všech dostupných komunikačních prostředků začali vytvářeli u této příležitosti jakousi globální síť velké narozeninové party.

Globální oslava kterou vysílali díky moderní satelitní technice ve čtyřhodinovém maratonu téměř dvě desítky evropských veřejnoprávních rádií nabídla průřez bohatým zvukovým programem. Ve dvouhodinovém živém vysílání Českého rozhlasu 3 - Vltava, se zapojil třetí narozeninový element živý přenos z lokální české narozeninové párty, která se odehrála v příjemném prostředí Komunikačního prostoru Školská 28 v Praze.

Vystoupili ve dvou setech dva pozoruhodní umělci, kteří jsou v posledních letech spjati s domácí alternativní scénou - filmař a improvizátor Georgy Bagdasarov a kontrabasový virtuoz George Cremaschi z táborské kulturní iniciativy CESTA.

**Tomáš Pospěch - Diverze do krajiny
přednáška a beseda s autorem - Fotozóna
20. ledna 2010 v 18:00**

Přednáška spojená s besedou o vykloubení žánru, aktualizaci krajinářství a nové definici vizuálních kánonů v současném středoevropském umění. Od fotbalu, zoologické zahrady, vytěžování archivů až k Arkadii.

Představení autorů: Jasanský-Polák: Pragensie, Tomáš Pospěch: Krajinky.jpg, Bezúčelná procházka, Veronika Zapletalová: Rouroni, My Hellsten, Mikołaj Długosz: Pogoda Ladna, Jolana Havelková, Michaela Thelenová, Petr Willert, Hans van den Meer, Peter Fraser a další.

Přednáška a debata je součástí právě probíhající výstavy Tomáše Pospěcha Bezúčelná procházka.

**Kateřina Mandulová - Stopem na Sibiř
projekce a povídání o cestě na dálný východ.
21. ledna 2010 v 19:30**

Přednáška české cestovatelky z jejího putování autostopem z Prahy na Sibiř. „Je dobré být čas od času taky dobrodruhem, poustevníkem a horolezkyní. Proto mě to žene na cesty. Když nemůžu rovnou na měsíc, jedu aspoň na čtvrt roku do Asie. Promítání z mé poslední cesty bude zejména o Sibiři, o Sachalinu a trochu možná taky o lezení ve východním Tibetu.“ K.M.

Janovského 37

dokumentární performance

25. února 2010 v 19:00

Dokumentární performance Janovského 37 je živou jevištní rekonstrukcí života tří generací rozvětvené rodiny, která se po roce 1968 ocitla částečně v emigraci. Představení je sestaveno z rodinného archivu fotografií, snímaných kamerou jako autonomní předměty a v reálném čase promítaných na plátno, a četbu z mnohaleté korespondence mezi otcem a dětmi.

Dokumentární materiály jsou ponechány v původním stavu s minimem úprav, během představení jsou pouze předestřeny a ponechány volným asociacím mezi textem a obrazem v urychleném běhu času.

Koncepce a režie: Alexandra Moralesová

Účinkují: Alexandra Moralesová, Anna Ouřadová, a další.

Ve spolupráci s FAMU

Karel Cudlín a Vojta Dukát - Cesty Ukrajinou

rozhovor s autory a projekce fotografií - Fotozóna

3. března 2010 v 18:00

Fotografové-cestovatelé Karel Cudlín a Vojta Dukát se vydali v posledních dvaceti letech na společnou cestu po Podkarpatské Rusi celkem třicetkrát. Zveme vás na večer, kde máte vyjimečnou možnost si prohlédnout výběr z jejich rozsáhlého archivu a zapojit se do diskuze nad smyslem a úlohou živé reportážní fotografie v současnosti.

Karel Cudlín (*1960) patří mezi nejvýznamnější představitele současné české dokumentární fotografie. Po absolutoriu na katedře umělecké fotografie pražské FAMU (1987) pracoval jako fotoreportér pro řadu novin a časopisů (Mladý svět, Lidové noviny, Prostor) a krátce také pro Českou tiskovou agenturu. Vojta Dukát (*1947, Brno) je neméně významným fotografem, filmařem s těžko zaměnitelným rukopisem, vynálezcem, cestovatelem a vyprávěčem. Dukát byl dvakrát nominovaným fotografem prestižní fotografické agentury Magnum Photos (1974, 1976), nikdy se však nestal jejím trvalým členem.

Nicolas Collins

workshop, prezentace

Po 8. března 2010 v 18:00

Jak si postavit levný mikrofon, nebo další užitečné nástroje na snímání a ohýbání zvuku, aniž by jste museli být zkušenými bastlery a techniky? Během dílny účastníci stavěli mikrofony na nahrávání, piezzo, atd, přestavovali tranzistorová rádia a reproduktory na DIY dotykové syntezátory.

Nicolas Collins se narodil v New York City v roce 1954. Studoval skladbu u Alvina Luciera na Wesleyan University. Vystupoval jako skladatel s performer v USA, Evropě, Jižní Americe a Japonsku. Collins patří mezi první hudebníky, kteří začali využívat mikrokontrolery v živém vystoupení. Je odborníkem na použití levných elektronických součástek jako stavební materiál pro hudební nástroje. Je profesorem na Katedře zvuku Institutu umění v Chicagu a šéfredaktorem časopisu Leonardo Music Journal. Autor knihy Handmade Electronic Music – The Art of Hardware Hacking. Collins několikrát vystupoval i v Čechách.

Ve spolupráci s FAMU

Ondřej Vavrečka – Počátek a lev

projekce filmu

10. března 2010 v 19:30

Projekce posledního filmu Ondřeje Vavrečky.

Počátek a lev je experimentální dokumentární film o hledání počátku v zemi Iva – v Česku. Scénářem k tomuto filmu je dvacet dva písmen hebrejské abecedy. Každé z nich představuje určitý obraz (například hlavu býka, dům, velblouda atd.). Tyto obrazy – ztvárněné různorodou skutečností naší země – se pak jeden po druhém ve filmu vynořují. Jelikož se film snímal v roce 2008, promítly se do něj též události „osmičkových“ roků: 1918, 1938, 1948, 1968. Jsou do filmu vloženy podle toho, jak v kalendáři následují jednotlivé měsíce těchto událostí: únor, srpen, září, říjen... Osa a poloosa.

..pověz mi, je to realita nebo karneval?

Oddi a Jakub Jahn

11. března 2010 v 19:30

Projekt Oddi má své počátky v Reykjavíku roku 2009. Jedná se o ambientní, meditativní až filmovou hudbu odrážející vnitřní pocity. Zkomponované reakce na životní události ovlivněné Islandem, místem pro inspiraci, snění a výletů do nejzazších hlubin vnitřního světa.

Jakub Jahn zkoumá možnosti pohyblivého obrazu. Jeho vystoupení balancují na hraně filmu, videa a performing arts. Cílem by mělo být otevřené audiovizuální dílo, které během prezentace reaguje na vnější i vnitřní podněty a mění se s každým novým provedením. Vizuální část projektu „The Road to Damascus“ vychází ze zkoušky nejmenované divadelní společnosti. Ze záznamu divadelní zkoušky vytvořil Jakub Jahn několik desítek videosmyček, které doplnil vybranými citáty ze slavného Strindbergova dramatu. Spojením Oddi a Jakuba Jahna vznikl program na téma The Road to Damascus. Hudební výlet se spojením pohyblivého obrazu umožňuje otevření cesty do nitra naší pocitové stránky.

Ján Mančuška

projekce a setkání s autorem - Screenlab

18. března 2010 v 19:00

Projekce videí jednoho z našich nejvýraznějších současných výtvarníků. Mančuškovo dílo je svou povahou spíše konceptuální, jeho tvorba však naznačuje i řadu intermediálních souvislostí. Neorientuje se pouze na tvorbu určenou pro galerie, je i autorem filmů, videí, textů a divadelních představení. Snad právě díky tomu obsahuje jeho tvorba řadu citací a žánrových výpůjček, pohybuje se volně mezi prostorem kinematografie a výtvarného umění. Cíleně reflektuje zažitá konvence filmového jazyka a přenáší je do pozměněných souvislostí, stejně tak jeho videa vnáší do kinematografického světa nečekané úhly pohledu na vnímání filmové řeči.

V Galerii Školská 28 Mančuška představil komentovaný výběr z videí posledních několika let následovaný moderovanou diskuzí s autorem.

Ján Mančuška (nar. 1972) je český konceptuální umělec slovenského původu. Narodil se v Bratislavě, ale od dětství žije v Čechách. Vystudoval pražskou Akademii výtvarných umění. Je držitelem Ceny Jindřicha Chalupického za rok 2004. Patří k českým umělcům nejčastěji vystavujícím v zahraničí.

**Podporujeme svého farmáře
přednáška, diskuze, setkání**

20. března 2010 v 15:00

Bedýnky, biokluby, odběrová místa - zkušenosti, přístupy, inovace, možnosti. Zahraniční zkušenosti: Jak funguje ve Francii systém podpory místních zemědělců AMAP. Hovořila Annie Weidknet a Sabine Leray, URGENCI

Jak provozovat bedýnkový systém, podporovat svého farmáře a nakupovat lokální produkty od místních biozemědělců.

Ve spolupráci s PRO-BIO LIGOU

**George Cremaschi (usa) / Dieb13 (at) / Gino Robair (usa)
koncert**

25. března 2010 v 19:30

Improvizační trio amerického post-jazzového basisty George Cremaschiho, experimentujícího perkusionisty a skladatele Gino Robaira ze San Franciska a rakouské legendy avantgardního dj-ingu Dieb13. Trio vystoupilo v této sestavě ve světové premiéře.

Dieb13 je vídeňský turntablista Dieter Kovačič, vystupující také pod jmény Echelon, Dieter Bohlen, nebo Dieb14. Je jedním z nejznámějších představitelů rakouské avantgardní hudební scény, hráčem, který zvukově vyzdvihl gramofon na úroveň klasického nástroje. Krom obvyklých plunderfonických kompozic a tanečních rytmů využívá i zvuky těla a mechaniky gramofonu. První sólové CD vydal v roce 2000, spolupracuje s řadou dalších hudebníků a výtvarných umělců, mj. Billy Roisz, Burkhardem Stanglem, Günterem Müllerem, ErikemM a Johnem Butcherem.

Gino Robair je skladatel a perkusionista ze San Franciska, který vystupoval a nahrával mj. s Anthony Braxtonem, Tomem Waitsem, Johnem Butcherem, Otomou Yoshihide, Eugenem Chadbournem, Johnem Zornem, nebo Ninou Hagen. Robair používá preparované a modifikované perkuse, analogové syntezátory, e-bow, nebo další preparované nástroje. Jeho zájmem je klasický jazz, stejně jako rock a klasická hudba. V současnosti se věnuje skladbě (nejnověji opera I, Norton) a volné improvizaci. Jeho základním nástrojem jsou bicí, využívá je však s fascinující kontrolou rezonance pro rozeznění dalších nástrojů ze svého instrumentáře.

Kontrabasista George Cremaschi se narodil a studoval hudbu v New Yorku. Hraje v mnoha seskupeních v USA i v Evropě, mj. v triu jazzového saxofonisty Evana Parkera. Spolupracoval například s Cecilem Taylorem, Davem Douglasem, Paulem Lovensem, ad. Jeho hudba vyšla na labelech jako Apestaartje, Evolving Ear, Black Saint, Leo, ad. Žije v Táboře, kde působí jako jeden z kurátorů a organizátorů mezinárodního rezidenčního centra CESTA.

Integrace inuitské kultury do moderní společnosti

Don Sparling, přednáška

30. března 2010 v 17:45

Don Sparling se narodil v kanadské Ottawě a studoval na univerzitách v Torontu a v Oxfordu. Byl několikrát vedoucím anglistiky a amerikanistiky Masarykovy univerzity v Brně. Je spoluautorem deseti učebnic angličtiny. Zvláštní pozornost věnuje institucionální podpoře kanadských studií, obzvláště jako koordinátor Středoevropské sítě kanadských studií a posléze jako zakladatel a první prezident Středoevropské asociace kanadských studií. Přednáška je součástí výstavy Aleny Foustkové v Galerii kritiků „Mumbo Jumbo“.

Pole/noc č.4

křest nového čísla literárního časopisu a projekce filmu

31. března 2010

Autorská čtení ze čtvrtého čísla literárního časopisu POLE/NOC za hudebního doprovodu Jaroslava Kořána. Své texty přečetli letošní finalista Magnesie litery Pavel Ctibor, hlavní redaktor POLE/NOCI Martin Vlček, brněnský scénarista Milan Kaplan a další.

Projekce filmu VÝKLAD HORY NA KŘÍŽOVOU KRÁLOVNU

Dokumentární sonda do osudu lidí žijících v české pohraniční oblasti pod horou Hejšovinou. Nynější povaha česko-polského pomezí je nazírána prostřednictvím obyvatelky německé národnosti, která nebyla odsunuta, byť její vesnice zcela zanikla a Poláků, kteří místo pod horou po II. světové válce osídlili.

Andras Blazsek – Tape II. (Jorge Boehringer jh.)

zvuková performance pro magnetofony a elektroniku

8. dubna 2010 v 19:00

Zvuk, používaný v instalaci pochází z mikrofonů, umístěných ve dvou magnetofonech. Tyto aparáty na zaznamenávání zvuku, jsou zde použity jako zdroje hlasu, který hraje zásadní roli. Zvuk prochází počítačem, kde jsou signály manipulovány a reprodukovány do stereo, nebo kvadro systému. Andras Blazsek je vizuální umělec a hudebník, člen skupiny BA, v současné době je na rezidenčním pobytu v Karlin Studios, podpořeným grantem od Visegrad Fund

J. Boehringer je hudebník a skladatel, zvukový umělec a autor instalací. Narodil se v New Yorku, v současné době žije v Praze. Vystudoval hudbu na Mills College u Freda Frithe, Pauline Oliveros a Alvina Currana, účastnil se workshopů Allana Kaprowa, Marianne Amacher a Paula De Marinise. Vystupoval s řadou etablovaných hudebníků v USA i Evropě, pracoval pro divadelní a filmové projekty. Jorge se také zabývá produkovaným experimentální a improvizovanou hudbou.

Moving silence

videoprojekce, improvizovaná hudba

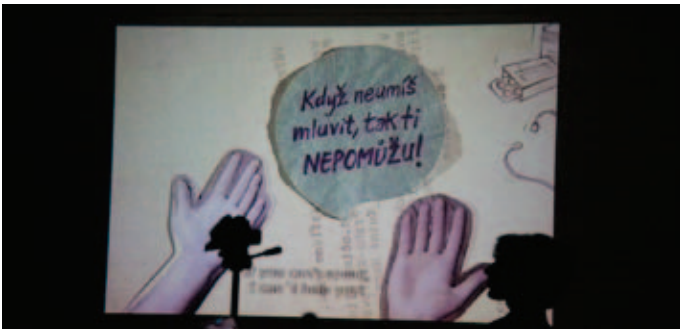
14. dubna 2010 v 19:00

Moving silence je platforma sdružující skupinu hudebníků, výtvarných umělců a filmařů z Berlína zabývajících se aktualizací němé kinematografie. Moving silence pořádá projekce a koncerty spojující kinematografické tradice se současnou estetikou pohyblivého obrazu, improvizovanou hudbou a novými technologiemi.

Program ve Školské 28 je kolaborativním představením, na němž spolupracují berlíští hudebníci a umělci s hudebníky z Prahy. Večer tvoří několik společných improvizovaných zvukových vystoupení k filmům současných berlínských umělců.

Filmy: Landscape 1 (Matthias Fritsch), Best friends (Armin Mom-bassari), Dots (after Norman McLaren by Marco Brosolo), Berlin (Reynold Reynolds), Oh Dear (Nicolas Provoust), Riot (Matthias Fritsch), Notiz1 (Carsten Wagner), Matronen (Juengen Eckloff), Adamah (Tassos Langis), Bummi (nalezený Super8 film).

Vystupující: Icon orchestra, Martin Janiček, Anja Kaufmann, Sonja Divo Vectomov, Lukáš Kosek, Natrix, Anastasia Chrysan-thakopoulou, Nicola Pavone

Krizomanie Praha

Jídlo a kulturní prostor

seminář, workshop

17. dubna 2010 v 10:00

Diskuzní dílna a burza nápadů o pěstování, vaření a stolování, o kuchařských knihách a vztahu vaření a tvorby. Cílem je praktické zamýšlení nad proměnami, kterými prochází úloha jídla ve společnosti. Chceme představit recepty k zacházení s potravinami, které berou v úvahu místní podmínky, využívají ekologické přístupy, jsou vynalézavé a tvůrčí a zdůrazňují společenský aspekt jídla.

Ve spolupráci s O.S. YO-YO.

VJ Kolouch - Jan Šrámek

projekce a setkání s autorem

22. dubna 2010 v 19:00

Jan Šrámek (alias VJ Kolouch) se věnuje videoartu, VJingu a aplikaci pohyblivého obrazu v nejrůznějších dalších souvislostech. Jeho tvorba, založená na vektorové grafice, je dnes jedním z nejžádanějších artiklů českého VJingu.

Šrámkovy animace více než z klubové kultury vychází z tradic animovaného filmu, grafiky, ilustrace a designu. Vystudoval FaVU v Brně, je spoluzakladatelem studia Anymade (společně s Janem Žaliem a Petrem Kocourkem). Jeho tvorba zahrnuje kromě VJingu i krátké filmy, videoinstalace, objekty a grafiku.

Autorská prezentace během které autor uvedl své animace a grafiky, objasnil některé použité technologické postupy a představil inspirační zdroje své tvorby.

**Daniel Teruggi - Elektroakustická skladba
a prezentace GRM archivu konkrétní hudby**

7. května 2010 v 20:00

Daniel Teruggi prezentoval 90ti minutový program pro osmi-kanálový zvuk z archivu GMR studia obsahující skladby zakladatelů konkrétní hudby. Teruggi je skladatel a hudební teoretik. Působí od roku 1981 v National Audiovisual Institute v Paříži, od roku 1997 jako ředitel institutu Musical Research Group založeném Pierrem Schaefferem v roce 1958. Je autorem více než 80 koncertních skladeb pro elektroakustické nástroje a autorem řady odborných článků a studií zabývajících se vnímáním hudby a analýzy zvuku. V posledních letech se zabývá hlavně otázkami prezervace audiovizuálních archivů, zvláště zaměřených na dějiny elektroakustické hudby. Teruggi byl koordinátor Evropského projektu PrestoSpace. Vyučuje na Sorboně a jako hostující profesor v Hertforshire (GB), na Technické Univerzitě v Berlíně a na Universidad 3 de Febrero v Argentině. Večer je připraven ve spolupráci s FAMU a příležitosti dílny TransSTor - multidisciplinární iniciativy koordinované Mezinárodním centrem pro umění a nové technologie CIANT.

Věc v prostoru

diskuze o současném / abstraktním/ českém sochařství

12. května 2010 v 19:00

Konfrontace na pražské AVU otevřela mezi jinými i otázku polarizace mezi zastánci „klasických“ oborů a „novomediálním“ trendem, rozdělujícím současnou mladou scénu pražského výtvarného života. Lze zavádět podobné formální rozdělení v roce 2010? Možností pro kolegiální setkání obou směrů byl i večer v Komunikačním prostoru Školská 28, připravený Veronikou Resslerovou.

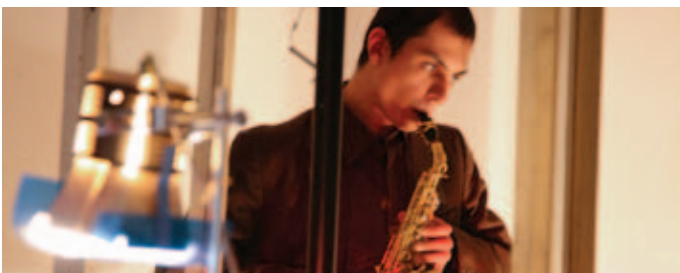

Georgij Bagdasarov - Surfing on surface

live video, koncert

20. května 2010 v 20:00

Live audio-video improvizace. Kamera, laptop, elektronika a projekce. Aktuální sólový projekt Georgije Bagdasarova využívá principu "živého" skenování projekční plochy, hraní hudby pomocí čtení obrazu. Projekce je živou partiturou, struktury, vzorce a barvy vytváří zvukové krajiny.

John Bischoff / Kenneth Atchley

veřejná nahrávka Českého rozhlasu

28. května 2010 v 19:30

Dvojkonzert představil skladby dvou legendárních osobností elektronické a počítačové hudby. Oba autoři vycházejí z pionýrských dob sanfranciské scény 70. a 80. let a v galerii Školská 28 představili své současné koncertní projekty založené na elektroakustickém zvuku a digitální syntéze.

Tvorba Johna Bischoffa je neodmyslitelně spjata s počátky elektronické hudby v 70. letech. Společně s Jimem Hortonem, Timem Perkisem, Davidem Behrmanem, Paulem DeMarinisem a Richem Goldem založil „Ligu automatických hudebních skladatelů“ (The League of Automatic Music Composers), skupinu, která jako první použila síťové zapojení primitivních mikropočítačů pro živou hudební produkci. Od roku 1985 navazuje na tuto experimentální tradici jako člen skupiny The Hub.

Jeho hudební jazyk sestává z širokého rejstříku elektronických šumů, tonálních proměn a digitálních chyb. Bischoffovi sonické skulptury však využívají nejen elektronický zvuk. Do hudebního tvaru zapojuje akustické zvuky píšťal, zvonků a perkusí, které nechává souznít se syntetickým počítačovým zvukem. V současnosti se věnuje skladbě a živému koncertování, vydává na značkách Tzadik, New World, 23Five a dalších. Kenneth Atchley je americký hudebník, skladatel a zvukový umělec narozený v Libanonu. Jeho tvorba zaujímá široký rámec od zvukových objektů a imersních instalací po koncertní elektroakustické skladby. Využívá bohatý zvukový materiál čistých generovaných frekvencí, elektronický šum i bohatě harmonické zvuky ve spojení se zvukovými objekty a akustickými nástroji. Hudební principy svých skladeb někdy spojuje s videoprojekcí. Důležitou součástí jeho živého hudebního projevu je unikátní akustika prostoru, respektive jemné témbrové a harmonické proměny závislé na pozici posluchače v prostoru. V 80. letech spolupracoval se skupinou Rota-League (spol. se Samem Ashleym, Barbarou Golden, ad). Spolupracuje s choreografy a tanečníky, je autorem opery Edison's Last Project (ION) a chorální skladby Lumiere de Main. Vydává na značkách Auscultare Research a 23Five.

Temporary Arrangements

29. května 2010 v 18:00

Nezávislá prezentace prací zahraničních umělců, kteří dočasně přijeli studovat na FAMU, AVU a UMPRUM. Práce studentů z Rakouska, Kanady, Německa, Irska, Velké Británie a USA.

Ora pro Nobis a Oldřich Janota akusticky s ansámblem

4. června 2010 v 19:00

Ora Pro nobis - koncert Oldřicha Janoty

Janotovi se v písničkách složených pro CD Ora pro nobis, (které si vydal s respektem v roce 2009 ke svým narozeninám), vrací téměř vše, co v jeho tvorbě bylo tak neopakovatelné a výjimečné - elegické, minimalistické, melodické písně, podbarvené osobitou reflexí naší magické reality a schopností číst textury ukryté pod zdáním všednosti.

Lubica Christophory, Tereza Podobská, Nika Janotová - zpěv, Romana Šilhavá - zpěv, housle, Sebastián Janota - klarinet, Ivan Beirhanzl - kontrabas, Oldřich Janota - akustická kytara, zpěv.

Jan Kotulán a Petr Korbelař - Protkané bambusem improvizované skladby s nádechem cizích krajů

16. června 2010 v 18:30

Duo Petr Korbelař (Indická bambusová flétna) a Jan Kotulán (klapkodastrová kytara). Rozložené akordy a složité rytmické cykly přeladované klapkodastrové kytary vytváří místy hypnotický základ, který svými melodickými variacemi umocňuje indická bambusová flétna bansuri. Délka a výběr jednotlivých skladeb závisí na okolním prostředí a momentálním naladění posluchačů a hudebníků. CD PROTKANÉ BAMBUSEM vydané vlastním nákladem je páté společné album dua.

Marcus Bergner - The Surface a další autorská projekce a diskuze

21. června 2010 v 20:00

Marcus Bergner (*1956) je australský experimentující filmař, performer a autor fónické poesie. Zajímá se o průniky literárních a filmových forem a o archetypální koncepty ožívování-animace. V Praze je Bergner znám hlavně jako člen melbournské skupiny Arf Arf (spolu s Frankem Lovcem a Marisou Stirpe) tvořící od poloviny 80.let filmy a performance založené na jazykových poetických hrách a improvizaci. Podobné principy Marcus Bergner rozvíjí i ve svých samostatných filmech: lingvistické hříčky, dekonstrukce slov, expresivní a útržkovitá montáž textu na hranicích srozumitelnosti. Jeho filmy jsou často založeny na animačních technikách, fragmentální montáží útržků nalezených textů a obrazů. Tvůrčí postupy zvukové poesie uplatňuje v konceptu „povrchu“ filmového obrazu. Metody rozkladu jazyka se stávají metodami filmové dekoláže. Převážně nalezené obrazy jsou během nejrůznějších chemických, mechanických a kopírovacích postupů na povrchu filmu zbavovány původního významu, izolované obrazové prvky jsou poté v dalším zmnožení a vrstvení pomocí optické kopírky uváděny v nový kontext. Částečná eliminace povrchu, až do podoby jednotlivých záblesků o délce mrknutí, nebo jak autor sám nazývá „kinestetické vzorkování otvorů“.

Diskuzní večer o Anně Fárové

pořádal Fotograf studio a nakladatelství Torst

28. června 2010 v 18:00

Společné hledání aktuálních témat pro připravovaný cyklus seminářů a sympozií věnovaným budoucnosti media fotografie jako odkaz Anny Fárové, kterým Fotograf studio otevřelo diskuzi v širokém spektru nově vznikajících otázek a pokusit se vytvořit podklad pro sborníkové vydání kompendia současné teorie fotografie a nových médií v širším uměleckém kontextu.

David Stout a Cory Metcalf - Noisefold

prezentace

28. července 2010 v 19: hod

Prezentace výzkumného audiovizuálního projektu dvojice umělců z USA. Skupina NoiseFold využívá například 3D data vizualizaci v reálném čase a programy indukce data zpětné vazby pro audiovizuální modelaci synteticky modelovaných ekotechnologických struktur, vycházejících z genetických procesů živých systémů.

Stout a Metcalf byli v Praze na tvůrčím residenčním pobytu v Institutu intermédií na ČVUT a FAMU. Připraveno ve spolupráci s IIM a FAMU.

Kinetikus Kép

projekce krátkých filmů ze střední Evropy

28. července 2010 v 20:30

Prezentace probíhajícího mezinárodního projektu a projekce několika animovaných filmů, jejichž autory jsou výtvarní umělci ze zemí střední Evropy.

Připraveno ve spolupráci s kurátorkou Lívií Rózsás a Galerií 2b v Budapešti.

Alexandr Vatagin / Georgij Bagdasarov
hudební improvizace
9. září 2010 v 20:00

Alexandr Vatagin se narodil v Jaltě na Ukrajině v roce 1982 a v roce 1991 přesídlil do Rakouska. Žije ve Vídni, kde působí jako hudebník a producent. Hraje ve čtyřech kapelách: Port-Royal, Tupolev, Slon a trio Wernera Kitzmüllera. Vydal také dvě kritikou vychvalovaná sólová alba. Od roku 2008 řídí label Valeot Records, na kterém vyšla alba Port-Royal, Tupolev, Dirac, Slon, Milhaven a mnoha dalších projektů. V roce 2009 ho rakouský hudební časopis The Gap zařadil mezi 100 nejslibnějších mladých rakouských umělců.

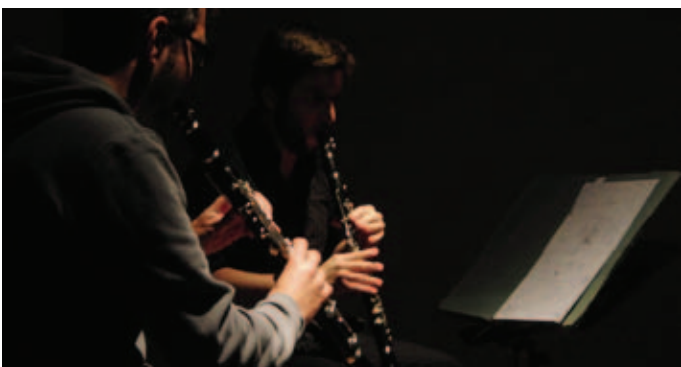
Georgij Bagdasarov se narodil v Kazachstánu v arménské rodině. Nejprve studoval kybernetiku na moskevské Technické univerzitě, pokračoval ve studiu kompozice na Hudební akademii v Moskvě a svá studia zakončil na Filmové škole v Petrohradu. Volnou improvizaci rozvíjí v instrumentální předmětů nalezených na bleších trzích celého světa. Hraje na saxofon, kytaru preparovanou nalezenými předměty a gramofon. Nahrával i vystupoval s řadou různých umělců v oblasti jazzu, noisu, electronica a dalších hudebních žánrů, byli mezi nimi Richard Deutsch, Jerome Noetinger, Yoshio Mashidaa další. V současné době žije v Praze a dokončuje své doktorské studium na Filmové fakultě AMU.

Šaty: Alexandra Moralesová, 2010, 16mm, 5min,
premiérová projekce filmu v Šedém pokoji
9. září 2010 v 20:00

Hugh Livingston Please Be Seated -
koncert, performance, workshop
16. září 2010 v 19:00

Veřejná dílna improvizace „Posadte se, prosím“ je inspirovaná „hudbou jako vybavení bytu“ Erica Satieho, kdy skladba zahrnovala ve své struktuře okolní domácí zvuky, jako je hostina, přicházející hosté a venkovní hluk pronikající okny do místnosti. Livingstonův koncept pracuje ze zkušeností prostorového ambientního zvuku, ale navíc nabízí možnost zakusit pozici hráče v souboru a slyšet hudbu celým tělem, taktálně.

Instalace sestávala z několika rezonujících židlí, ke kterým jsou připojeny reproduktory - transducery, napojené na počítač, kde je elektronicky komponována hudba v reálném čase. Paralelně probíhal improvizovaný hudební set, kde Hugh Livingston spolupracoval s Jaroslavem Kořánem.

Kai Fagaschinski / Michael Thieke
The International Nothing
koncert akustické hudby
20. září 2010 v 20:00

Duo The International Nothing vzniklo v roce 2000 a od roku 2003 se zabývá výhradně vlastními (společnými) kompozicemi. V jejich skladbách oba klarinety splývají do jediného zvuku, který ale díky jemnému užívání polyfonie a diferenčních tónů místy zní jako více nástrojů najednou. Druhé album dua, Less Action, Less Excitement, Less Everything, vyšlo na jaře 2010 v japonském hudebním vydavatelství Ftarri.

Kai Fagaschinski je klarinetista a skladatel usazený v Berlíně.

Zaměřuje se na jemnou muzikálnost zvuků a hluků. Michael Thieke se v současné době podílí na několika projektech, které se zaměřují na různé protichůdné aspekty jeho hudebních zájmů. Od vedlejších linií jazzu a free jazzu přes plně komponované skladby až po hudbu soustředěnou na tiché hlukové zvuky.

Noisy People - Improvising a Musical Life

Tim Perkis / George Cremaschi

DVD projekce + koncert

23. září 2010 v 19:00

Tim Perkis vytvořil sedm portrétů hudebníků (včetně jednoho dvojportrétu), které představují nezávislou experimentální scénu sanfranciského zálivu. Kreativní komunitu tvůrců, pro něž je komunikačním nástrojem hudba, zde zastupuje především osm muzikantů, kteří se ovšem hudbou neživí, ale vášnivě tvoří něco, co lze jen stěží zařadit do nějaké jednoznačné škatulky. Film je příběhem alternativy v níž jsou umělci vytlačováni na okraj dominantním zábavním průmyslem a komunity jsou redukovány na ‚trhy‘ pro zábavné produkty. Hrají: George Cremaschi, Tom Dill, Greg Goodman, Phillip Greenleaf, Cheryl Leonard, Dan Plonsey, Gino Robair, Damon Smith. Součástí večera byl i koncert Tima Perkise s Georgem Cremaschim.

Robert Piotrowicz / Valerio Tricoli

koncert současné hudby

4. října 2010 v 19:30

Robert Piotrowicz (1973) je hudebník, zvukový umělec a organizátor. Jako instrumentalista pracuje se systémem vytvořeným z elektrické kytary a analogových modulárních syntezátorů. Jeho ostatní tvorba zahrnuje elektro-akustické studio kompozice, skladby pro divadla a účast v mezioborových uměleckých projektech a zvukových instalacích. Vydal několik alb svých sólových projektů, poslední "Lasting Clinamen" z roku 2008 zaznamenalo značné uznání odborné veřejnosti.

Valerio Tricoli (*1977 v Palermu, žije v Berlíně) je skladatel konkrétní hudby, improvizátor, zvukový umělec, producent, zvukový inženýr a kurátor. Ve svých skladbách propojuje musique concrète s konceptuálními formami zvuku, což obnáší radikální pozornost k tomu, jak se k sobě během akustické události vztahují realita, virtualita a paměť.

Ondřej Lipovský – Trojjazz

Sólo pro starce, strom a psa

7. října 2010 v 20:00

O. Lipovský vystudoval katedru nonverbálního divadla u prof. Ctibora Turby na HAMU a grafiku u prof. Vladimíra Kokolji na AVU. V letech 2005-2006 studoval kaligrafii v Číně na Academy of Art Hangzhou. Byl členem improvizáčního souboru KREPSKO. Vystupoval v představení Hanging Man v Divadle mimů Alfred ve dvoře, ve společném projektu Divadla Archa a japonského tanečníka Butó Mina Tanaky Grim, Grim. V posled *Připraveno ve spolupráci s hudebním festivalem Nextwave.*

Michael Vorfeld – Light Bulb Music

koncert - Screenlab

14. října 2010 v 19:30

Michal Vorfeld je všestranný hudebník, výtvarný umělec, filmař a konstruktér nástrojů. Studoval výtvarné umění v Kolíně a v Kasselu, v současnosti žije v Berlíně. Východiskem jeho hudební tvorby jsou dnes stále perkusivní zvuky, avšak ve spojení s nehudebními objekty a přístroji vlastní konstrukce. V projektu Light Bulb Music, který představí v galerii Školská 28, používá velký soubor amplifikovaných žárovek. Ty jsou zdrojem obrazu, světelných projekcí a záblesků, ale i nepatrných zvukových pulsů. Vorfeld pomocí elektrických spínačů rezonuje žárovkami, hudební plochy vznikají pomocí elektřiny a zvuků výbojek. Fragilní světelný instrument je zároveň elektrickou pastí, neboť veškeré pohyby performerů se odehrávají v prostředí elektrizovaném 220 volty.

Michael Vorfeld vystavoval mimo jiné na Documenta8, Expo Hannover, v Experimental Intermedia NY, Plan B Tokyo, CCA Varšava, a další.

Radim Peško

autorská prezentace

15. října 2010 v 19:00

Pro grafického designéra Radima Peška je typografie průsečíkem nových technologií a proměňujícího se jazyka. Zabývá se navrhováním nových písem, edukační, výstavní a vydavatelskou činností. Je stálým příspěvatelem řady časopisů zaměřených na grafický design a vizuální kulturu v čele s Dot Dot Dot. K jeho nejnovějším tvůrčím počínům patří jeho vlastní digitální písmolijna RP. Radim Peško dlouhodobě pobývá v Amsterdamu, kde přednáší na Gerrit Rietveld Akademii v Amsterdamu. K jeho významnějším zakázkám vizuálního stylu pro Secession ve Vídni, spolupráce s museem Boijmans v Rotterdamu, Eastside Projects v Birminghamu, Moravskou galerii v Brně a dalšími. Spolupracuje s Kateřinou Šedou na knihách a publikacích.

Přednáška Radima Peška je součástí Festivalu nizozemské kultury NethWorks.cz 2010.

Viktor Takáč

diskuze s projekcí - Screenlab

21. října 2010 v 19:30

Své práce představil videoumělec a jeden z nejpozoruhodnějších mladých českých autorů, pracující na pomezí mezi nástroji videa, objektu a instalace.

Viktor Takáč (nar. 1982) studuje na AVU v ateliéru Monument a Nová média, v současnosti žije ve Vídni. Jeho práce zahrnuje videoobjekty, díla ve veřejném prostoru i instalace pro galerie. Jeho projekty mají převážně intermediální charakter a často využívají videozáznamy, časosběrný obraz a formální postupy kinematografie. Takáč pracuje jak se základními kvalitami filmového materiálu a videa (např. jeho stroboskopické videopásky), tak s principy mizanscény a časoprostorových paradoxů videozáznamu. Takáčovy práce jsou proto mimořádně zajímavé pro výtvarné i filmové publikum (je mj. vítězem soutěže PAF Jiné vize 2007).

Tembryo

koncert křest alba

23. října 2010 v 19:30

Za novým projektem Tembryo stojí tři pražští hudebníci, Jan Faix (klávesové nástroje), Filip Černý (elektrická kytara a elektronika) a Jan Kyncl (tenorsaxofon), kteří se již několik let setkávají v mnoha formacích různého žánrového vymezení od jazzové avantgardy přes elektroniku až po alternativní rock (Noise Pictures Borise Gagloeva, Bob Saint-Claire, Unifiction, Polyphony Cowboys atd.). Tembryo je jejich novou platformou pro rozvíjení neidiomatické improvizace.

Koncert v galerii Školská 28 se konal při příležitosti křtu eponymního studiového alba.

Mio-Mio: Zbojníci

instantní komorní temná romantická opera

30. října 2010 v 19:30

Dva slovenští erudovaní umělci - Stano Beňačko a Marek Piaček - Mio-Mio, působí pod značkou „Woofér“ a „Tweeter“. Využívají ve vystoupení speciální software Clanger Theremin. Zvuk vytvářejí pomocí malých hardverových zařízení Mio DigiWalker P560. Komprimované libreto instantní komorní opery Zbojníci vychází z nejpodstatnějších scén opery Giuseppe Verdiho a Andreu Maffei, volně napsané podle Schillerových Zbojníků. Při představení jsou použity nejmodernější postupy, softwery a zařízení - například Clanger Theremin, efektové procesory (Zoom H4, Zoom 9002), mobilní miniaturní nástroje (Nokia N81, Mio P560, Asus Eee), davové scény jsou vytvořeny pomocí vícejazyčné GPS navigace

Okkyung Lee

sólový koncert

31. října 2010 v 19:30

Tvorba korejské violoncellistky a skladatelky Okkyung Lee je kombinací vážné soudobé hudby, jazzu, korejské tradiční hudby i pop music. Pro netradiční způsob hry je oceňována řadou významných hudebníků. Během posledních deset let, kdy žije v New Yorku, spolupracovala se špičkou mezinárodní improvizací scén, mj. Derek Bailey, John Butcher, Axel Dörner, Fred Frith, Carlos Giffoni, Ikue Mori, Lawrence D. „Butch“ Morris, Keith Rowe, John Zorn a mnoho dalších. Její tvorba vychází v hudebních vydavatelstvích jako je Tzadik, Emanem, Psi atd. V roce 2007 získala grant pro skladatele od New York State Council of the Arts a letos získala grant od Foundation for Contemporary Arts.

**City Means – Město plné návratů
křest knihy**

1. listopadu 2010 v 19:00

Autorské i kolektivní čtení z mimořádně pečlivě graficky zpracované knihy - artefaktu, kterou vlastním nákladem a neziskově vydal Jan Šípek, autor dokumentárního filmu o Tomu Patrickovi. Za účasti Toma Patricka - autora, Jana Šípka - dokumentaristy a nakladatele, Michaely Caskové - autorky ilustrací a grafičky. V inzitním románu Toma Patricka se nám před očima rozvíjí příběh skoro homeopatický, zdánlivě obyčejný, ale přesto prodchnutý podivuhodnou atmosférou.

Opera Skutečnost - Trilogie Obilní trh

5. listopadu 2010 v 19:30

Tři komické miniopery inspirované třemi budovami obklopující brněnské náměstí Obilní trh: porodnice, Filozofická fakulta a blok činžovních domů s pivnicí Čáp.

Porodnická opera vznikla na základě konzultací s primářem gynekologie Mudr. Laštůvkou. Opera Smrt autora se odehrává na Filozofické fakultě a nevychází z teze francouzského filozofa Rolanda Barthesa o smrti autora.

Odchod Dalibora - komická miniopera na motiv odchodu vrchního z hostince, který po 70 letech mění majitele a končí svoji činnost.

Hudba: Ondřej Šárek, Libreto: Ladislav Čumba, skladatel: Ondřej Šárek, dirigent: Daniel Wunsch, režie: Jiří Honzík, scéna: Renata Slámková, produkce: Kateřina Smilková

Připraveno ve spolupráci s občanským sdružením skutečnost.cz jako součást projektu ECHO - European Chamber Opera.

Dafna Naphtali

koncert pro hlas a elektroniku

6. listopadu 2010 v 19:30

Daphna Naphtali působí jako lektor programování v programu Max MSP ve studiu Harvestworks od roku 1995. Absolvovala studium zvukové tvorby a technologie na univerzitě NYU, kde dodnes také vyučuje. Její skladby a performance, kterým se věnuje od roku 1992 využívají generování zvuku - hlasu v reálném čase. Je držitelkou ocenění NYFA Fellowship for Computer Arts v roce 2001 a dostala granty od New York State Council on the Arts, Meet the Composer, Experimental TV Center, American Composers Forum, Brecht Forum.

Dana Plays Exquisit CorpSES

autorská projekce a prezentace

10. listopadu 2010 v 20:30

Experimentální filmářka a digitální umělkyně a profesorka na Tampa University na Floridě Dana Plays představila svou novou práci - sérii experimentálních videí s názvem Exquisite corpse series z roku 2010. Projekt se dotýká pokračujícího historického tématu - příběhu její prarčiny Ottilie Mooreové, která poskytla za druhé světové války úkryt více než třem stovkám židovských imigrantů z nacistického Německa ve svém domě L'Hermitage ve městě Villefranche sur-Mer. Dana Plays zkoumá průniky mezi soukromým a veřejným prostorem a příběhy a tvoří tak metaforické spojnice mezi současností, minulostí a mezi jednotlivými místy.

Filmy Dany Plays a její digitální práce s videem byly vystaveny například ve Whitney Museum, na festivalu Viper, v televizi VPRO, SF Cinematheque, Pacific Film Archive, a na dalších padesáti mezinárodních filmových festivalech.

Petr Demetz – Čtení o Praze

autorské čtení a setkání s autorem

15. listopadu 2010 v 19:30

V Praze narozený germanista, překladatel, spisovatel, esejista a emeritní profesor univerzity v Yale, znalec díla R. M. Rilkeho se v předvečer 200. výročí narození Karla Hynka Máchy zúčastní osobně čtení ze svých textů. Proslavil se jako autor knih Praha černá i zlatá (polemika s Ripellinovou Prahou magickou) a T. G. Masaryk, Polemiky a eseje. Jeho kniha 1909: Aeroplány nad Bresciou vyšla česky v roce 2003 a Praha ohrožená 1939-1945 vyšla v letošním roce.

Připravil Ladislav Čumba a O.S. Skutecnost

Dva filmy o naslouchání

uvádí Pavel Klusák

18. listopadu 2010 v 19:30

Dva dokumenty, které spojuje téma naslouchání zvuku světa a jeho role v umělecké tvorbě.

Soundwalkers (Portugalsko, režie: Raquel Castro) je komorní dokument lisabonské filmařky a videoumělkyně a Amplified Gesture (Velká Británie, režie: Phil Hopkins) je dokument rozhovorů s hudebníky vedený Danielem Sylvianem.

Simon Whetham a Michael Delia

Field recordings a akusmatická hudba

20. listopadu 2010 v 19:30

Britský hudebník a zvukový umělec Simon Whetham začal od roku 2005, kdy se vypravil na studijní cestu na Island používat terénní nahrávky. Jeho profesionální kariéra mu později umožnila spolupracovat s řadou hudebníků a filmařů, například se Scannerem, Philem Toyem na jeho krátkometrážním filmu, nebo jen přivedla k účasti na expedici do Amazonie se zvukovým umělcem a biologem Franciscem Lopezem. Simon Wetham na svém pražském koncertu spolupracoval s místními hudebníky v rámci improvizací dílny.

Seihiro Murayama

koncert

21. listopadu 2010 v 19:30

Japonský perkusionista a bubeník, bývalý spoluhráč Keiji Haina, KK Nulla, Freda Frithe či Toma Cory Seihiro Murayama (1957), který v osmdesátých letech působil v divokých projektech japonské scény (Absolut Null Punkt s kytaristou KK Nullem či ve Fushitsusha Keiji Haina), se během posledních několika let věnuje především exploraci svého jednoduchého bubínku a hlasovým technikám. Od konce minulého století žije ve Francii, kde spolupracuje nejčastěji se skupinami soudobého tance (především National Choreography Center of Rennes and Brittany pod vedením Catherine Diverrès). Při vlastní tvor-

bě ho zajímají přesahy do dalších žánrů: tanec, videoart, malba, fotografie a literatura.

Mikroloops – Fear and Trembling

Host: Yan Jun (China)

25. listopadu 2010 v 19:30

Premiéra nového programu skupiny Mikroloops. Multiscreen 16mm, živý zvuk.

Představení vycházející z estetiky amatérského explicitního videa v internetovém prostoru převedeného na filmové projekce 16mm s improvizovaným zvukem.

Původní poslání záznamů je s chladnou precizností převedeno na chvění, vibrato zamrzlých obrazů postupně gradujících k stroboskopickému závěru. Jednou z inspirací byly i různé před-kinematografické technologie, respektive animační přístroje využívající stroboskopický jev. Technicky zakódovaný obraz videostreamu je znovu remediován na povrch 16mm filmu včetně jeho nedokonalostí a kompresních chyb. V tomto smyslu představení rozvíjí hru mezi různými typy zkreslení a typickými estetickými vlastnostmi média napříč digitálním a analogovým prostorem.

Yan Jun (nar. 1973) je čínský hudebník umělec pracující se zvukem a jazykem. Jeho polem působnosti je hluk zpětné vazby, hlasová improvizace, terénní nahrávky, site-specific instalace, současně se věnuje kurátorské činnosti. Je zakladatelem festivalu Mini Midi (od r.2005) a hudební série SubJam. Hraje v proměnlivé skupině Tie Guan Yin a v projektu FEN (Yoshihide-Hankil-Cheewai-Jun). Publikoval řadu textů a čínské nové hudbě a několik sbírek autorské poezie. V současnosti žije v Pekingu.

Saul Levine – 8 mm filmy

autorská projekce

26. listopadu 2010 v 19:00

Saul Levine učil více než 30 let film na Massachusetts College of Art. Ovlivnil několik generací amerických filmařů a spoluvytvářel program společnosti Mass Art Film Society. Od roku 1964 realizoval více než 80 filmů a videa. Pro jeho filmy je typické využití dělicích značek, rytmický střih, rychlý pohyb kamery a spontánní formální náhody. Jeho styl, ovlivněný bluesem, poezií a radikální politikou je "výrazně kinetický". Jeho práce je prezentována v nedávno vydané antologii Treasures from the Archives IV: American Avant-Garde Film, 1947-1986.

Připraveno ve spolupráci s FAMU, kurátor Henry Hills s podporou nadace Trust for Mutual Understanding.

Marné volání. 200 let K. H. Máchy

Máchovo pirátské rádio poezie

29. listopadu 2010 v 19:30

Představení projektu Michala Cába a dramaturga Ladislava Čumby. Zvuková nahrávka dvanácti českých básníků pro „pirátské“ rádio poezie. Připraveno k dvousetletému výročí narození Karla Hynka Máchy. Jejich tvorbu v různých pražských lokacích vysílalo síť 12 mikrovysílačů s dosahem lokální radiostanice. Zastoupení autoři: M. Topinka, P. Demetz, V. Kremlička, B. Bláhovec a další.

Program: živé čtení ukávek zde přítomnými autory /dle jejich časových možností, přehrávání ze záznamu a na závěr spuštění vysílače.

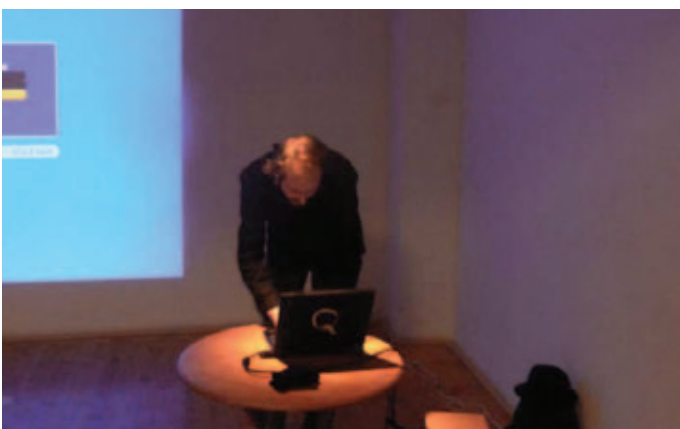
Rühl/Hoelzl/Blažiček + Palacký/Graham

koncert

2. prosince 2010 v 19:30

Improvizační dvojkoncert přivedl na stejné pódium příležitostné trio francouzského klarinetisty Jorise Rühla, hráče na elektroniku Hannese Hoelzla a tvůrce živého videa Martina Blažička. V druhém setu se představil Palagrachio, aktuální spolupráce zvukového improvizátora, poloviny dua Koberce zácloň, Ivana Palackého a skladatele Petra Grahama.

Joris Rühl je neidiomaticky hrající klarinetista a improvizátor využívající maximální zvukový potenciál svého nástroje. Hannes Hoelzl využívá nástroje vlastní konstrukce ve spojení se softwarovým prostředím SuperCollider. Martin Blažiček při tvorbě filmů a videí vychází z tradic experimentálního filmu, v současnosti se věnuje především živému obrazu ve spojení s hudební improvizací. Peter Graham vystudoval na brněnské konzervatoři hru na varhany u Josefa Pukla a kompozici u Bohuslava Řehoře. V současnosti učí na katedře kompozice a dirigování Hudební fakulty Janáčkovy Akademie múzických umění v Brně. Ivan Palacký je hudebník a architekt. Hrál v různých skupinách a účastnil se rozmanitých hudebních projektů. Absolvoval mnoho koncertů se skupinou „Sledě, živé sledě“. V současnosti je členem audiovizuálního improvizčního dua „Koberce, zácloň“ (s Filipem Cenkem).

Kryštof Pešek

projekce a setkání s autorem - Screenlab

6. prosince 2010 v 19:30

V prosincovém ScreenLabu své práce představil autor algoritmických a generativních videí Kryštof Pešek (student posledního ročníku Centra audiovizuálních studií FAMU). Jeho tvorba zaujímá pozici mezi computer-artem, generativní grafikou a videoartem. Pracuje převážně v programovacím prostředí Processing, ačkoli jeho díla mají někdy formu DVD, nebo filmu, jsou v naprosté většině založeny na otevřených algoritmech. Ty určují výslednou podobu videa formou „inteligentního“ konceptu, souboru pravidel a vazeb, který může být realizován v různých podobách.

**Ora pro Nobis a Oldřich Janota
adventní koncert**

9. prosince 2010 v 19:00

Janotovi se v písničkách složených pro CD Ora pro nobis, vrací téměř vše, co v jeho tvorbě bylo tak neopakovatelné a výjimečné - elegické, minimalistické, melodické písně, podbarvené osobitou reflexí magické reality a schopností číst textury ukryté pod zdáním všednosti.

Lubica Christophory, Tereza Podobská, Nika Janotová - zpěv, Romana Šilhavá - zpěv, housle, Sebastián Janota - klarinet, Oldřich Janota - akustická kytara, zpěv.

**Místa počínů
prezentace knihy**

17. prosince 2010 v 18:00

Vánoční besídka spojená s prezentací publikace Místa počínů, dokumentující sérii přednášek, které probíhaly v Komunikačním prostoru v roce 2009. Místa počínů je soubor textů předních českých teoretiků (V. Skálová, A. Primusová, P. Morganová, S. Šeborová, S. Juračková, V. Lahoda, O. Chrobák, O. Horák, J. Zálešák, M. Koleček), zaměřené na dějiny vystavování výtvarného umění v českých zemích od 19. století po současnost. Editorem publikace je Ondřej Horák, grafická úprava M. Kinterová.

Publikaci vydal Komunikační prostor Školska 28 - Deai - Setkání s finanční podporou Magistrátu hlavního města Prahy, Ministerstva kultury ČR, Nadace pro současné umění, Meetfactory a ve spolupráci s GASK a Fotograf o.s.

**Pečetní prsteny Josefa P.
scénické čtení**

19. prosince 2010 v 19:30

Obsahem divadelního projektu je drama kontinuity české kultury od 19. do 21. století na příkladu českého básníka Josefa Palivce. Na půdorysu antického dramatu je vyprávěn příběh poezie. Pečeť symbolizuje pevnost a nezvratnost. Text divadelní hry vznikl ve spolupráci s dramatikem Ladislavem Čumbou. Na projektu se podílí též Palivcův nevlastní vnuk výtvarník Pavel Brázda. Scénář: Miroslav Drábek, Ladislav Čumba, Pavel Brázda. Dramaturgie: Ladislav Čumba

Projekt odpořila nadace Život umělce

PRAVIDELNÉ KURZY

Zpěv se Zuzanou Vlčínskou

úterý 9:00 až 11:00 hod

středa 18.00 až 20.00 hod

Mgr. Zuzana Vlčínská vystudovala hudební vědu na pražské FFUK. Absolvovala dvouletý kurz Orffova Schulwerku u Pavla Jurkoviče a Libuše Kurkové a v r. 2009 systematický psychoterapeutický výcvik Instep. Prošla řadou muzikoterapeutických kurzů a pravidelně se účastní seminářů zaměřených na prožitkové souvislosti těla. Více než patnáct let se věnuje práci se širokou zpěvačkou veřejností, pro niž upravuje lidové písně ze slovanského okruhu s těžištěm v moravském folkloru. S lidovou písní pracuje jako s aktuálním sdělením či situací. V roce 2005 vydala zpěvník koled s CD „Poslyšte s radostí“.

Hathajóga, relaxace a uvolňovací techniky

úterý 19:30 až 21:30 hod

Na západě nejrozšířenější typ jógy - hathajóga zahrnuje soubor tělesných cvičení (asán), cvičení dechu a meditaci. Celkově působí blahodárně na organismus, napomáhá posílení vnitřní rovnováhy, protažení svalů, správnému dýchání apod. Kurz je určen jak začátečníkům, tak pokročilým a je možné se zapojit kdykoli. Sebou pohodlnou obuv a volný oděv. Vede Pavel Hucek.

WORKSHOPY:

Dílna tance Buto pro děti

Sumako Koseki

24. února 2010 v 17:00

Dvouhodinová dětská dílna japonského tance Buto pro děti. Buto vzniklo v šedesátých letech v Japonsku, aby zkoumalo skutečný smysl divadla a tance. Slovo BU-TO je v japonštině složeno ze dvou znaků „BU“ znamená tančit nebo horizontálně se vznášet, „TÔ“ značí dupat, šlapat, být zakořeněn. Buto propojuje tradiční a moderní japonský tanec a kombinuje řadu činností, technik i motivací v oblasti tance. Pro Buto jsou typické hravé a groteskní obrazy, tabuizovaná témata, absurdní situace. Britský kritik Mark Holborn říká, že Buto je definováno tím, že uniká jakékoli definici.

Velikonoční dílna pro děti

28. března 2010 v 14:00

Speciální workshop, kterého se může zúčastnit celá rodina. Výtvarný workshop zpracovává téma velikonočních svátků tak trochu nezvyklým způsobem. V průběhu programu se dozvíte něco o jednotlivých velikonočních dnech a o konkrétních tradicích, zvycích, atributech a symbolech, které se k jednotlivým dnům váží.

Sami si vytvoříte velikonoční kalendář a to prostřednictvím ne zcela běžných výtvarných technik se zapojením digitální technologie, fotografie, nástěnné projekce i zvuku.

Krizomanie Praha

Jídlo a kulturní prostor

seminář, workshop

17. dubna 2010

Diskuse dílna a burza nápadů o pěstování, vaření a stolování, o kuchařských knihách a vztahu vaření a tvorby. Cílem je praktické zamyšlení nad proměnami, kterými prochází úloha jídla ve společnosti. Chceme představit recepty k zacházení s potravinami, které berou v úvahu místní podmínky, využívají ekologické přístupy, jsou vynalézavé a tvůrčí a zdůrazňují společenský aspekt jídla. Ve spolupráci s O.S. YO-YO s kulturním čtrnáctídeníkem A2.

Jarní zpívání

tvůrčí dílna se Zuzanou Vlčinskou

Po 3. května 2010 v 18:00

Seminář připravený na první tři pondělí v květnu je vhodný nejen pro ty, kteří se chtějí blíže seznámit se svým hlasem, emocemi a muzikalitou, ale i pro ty, kteří si chtějí prostě jen společně zazpívat a oslavit konec dlouhé zimy. Zveme i ty, kteří mají pocit, že zpívat nedovedou: pokud se podaří odbourat vžitá stereotypy a bloky, pěkně zpívat dovede každý. Zpíváním aktivujeme celou naši bytost. Dílna je zaměřena na tvůrčí metody jak používat a prožívat vlastní tělo, jak pracovat s dechem a hlasem. Budeme zpívat vícehlasně: souzvuky a harmonie umocňují a kultivují sdílení pocitů a emocí.

Vítání jara patřilo k rituálům obnovy života a k návratu k práci na poli i v lese. Součástí těchto obřadů byly také písně, které nás mohou i dnes obohatit svojí hloubkou a poezií. Naučit se zpívat takovou píseň znamená také návrat k vlastním kořenům, možnost načerpat životní sílu a pocit smyslu. Přijďte společně oslavit návrat jara.

Hlasohled HLAS, TĚLO A MUZIKOTERAPIE

so 11. září 2010 v 10:00

lektor: Markéta Gerlichová

Naše tělo je (kromě jiného) velmi dokonalý hudební nástroj - a pokud víme, jak jej rozeznít, uvolnit a rozcvičit, získáme kvalitní hlasový projev zároveň s uvolňujícími a ozdravujícími pocity, které rezonují s naší tělesnou pohodou.

Muzikoterapie jako jedna z uměleckých terapií působí na člověka celostně; využívá hudby, ticha, rytmu, zvuků, tónu, zpěvu, často v návaznosti na pohyb či výtvarnou tvorbu. Léčebnou metodou je jednak vytváření nebo podílení se na hudbě, tak i její poslouchání, vnímání či jiné kreativní zpracování. Muzikoterapie využívá verbální i neverbální prostředky. Verbalizovat můžeme zpěvem, rytmizací slov, výkřiky či šeptem. Neverbálně pracujeme s hudbou, rytmem i zvuky. Různé části těla rezonují s jinými zvuky a tóny. Pomocí těchto tónů můžeme muzikoterapeuticky pracovat při uvolňování napětí v různých částech lidského těla či naopak na jejich stimulaci.

www.hlasohled.cz

Seiuro Murayama – dílna zvukové improvizace

19. listopadu – 21. listopadu 2010

Třídenní workshop zaměřený na umění improvizace.

Murayama ke svému vztahu k improvizaci říká: „Zkusme pracovat raději na zvucích samých než se zabývat hudebními idiomy. Vyzkoušejme si zpětnou vazbu mezi posloucháním zvuků a vytvářením zvuků. Zkusme poslouchat i vytvářet zvuky nově, protože hudba má tu úžasnou schopnost měnit uši, naše i těch druhých... Svůj přístup zakládám na pozornosti věnované prostoru a místu, energii publika a kvalitám ticha. Proto i třídní workshop (19.-21. listopadu, informace na www.skolska28.cz) bude „řízen“ nejen přihlášenými účastníky, ale i prostorem a atmosférou, která se bude postupně v galerii vytvářet.

Dílna sítotisku

Skupina Kredenc

3. prosince 2010 v 17:00

Co je to sítotisk a jak se s touto grafickou technikou pracuje vysvětlili dva členové sítotiskového uskupení Kredenc.

Na workshopu si účastníci za asistence tiskařů sami potiskli vlastní oblečení originálními motivy. Kredenc je osmičlenná skupina lidí, kteří se zabývají sítotiskem, streetartem, grafiti, instalacemi v prostoru a sítotiskovými workshopy. V roce 2010 byli k vidění na akcích jako Febiofest, Million Marihuana March, Všehodění v Podviní, Moving Station a.k.a. Jižák - Pzeň, Malostrom, Sad-Ska fest., Mighty Sounds, Freez Fest, Podzimní DIY workshop v hale Rarach, aj.

Anne-Marie Creamer

kresby, obrazy, videa

Hostující umělec: 28. prosinec 2009 – 7. ledna 2010

Britská umělkyně Anna-Marie vytváří videa, kresby a objekty, které jsou často postavené na náhodných setkáních: snubní prsten nalezený v kelímku od kafe ve vlaku na londýnském nádraží, starý kabát v opuštěném bytě v Čechách, tančící děti Székelyů v Rumunsku. Tyto nahodilé/osudové elementy vtěluje do jednoduchých příběhů, ve kterých často vystupují bezjmenní hrdinové hledající ztracené objekty nebo navždy nedosažitelná místa.

Její filmy balancují na hraně mezi dokumentem a fikcí, realitou a iluzí a jsou složeny z mozaiky animovaných sekvencí, kreseb, videa a fotografie.

Anne-Marie vystudovala Univerzitu v Middlesexu a Royal College of Art v Londýně. Od roku 1995 vystavuje v Anglii a Japonsku. Na rok 2010 připravuje výstavní projekt pro Centrum současného experimentálního umění v Arménii.

Katherine Liberovskaya

video

Hostující umělec: 1. června – 20. června 2010

Katherine Liberovskaya je video a media-umělkyně, žije v Montrealu a New Yorku. Od konce 80 let používá experimentální video. Je autorkou mnoha jednonálových videí, video instalací a video performancí, které byly prezentovány po celém světě. Spolupracuje často s hudebníky a zvukovými umělci jako například Phill Niblock, Al Margolis/If/Bwana, Hitoshi Kojo, Zanana, Anne Wellmer, David First a David Watson. Od roku 2003 se věnuje také živé performaci s obrazem, kde spolupracovala například s umělci jako Margarida Garcia, Barry Weisblat, o.blaat, murmer, André Gonçalves, Monique Buzzarté, Anthony Coleman, Shelley Hirsch, Giuseppe Ielasi, Renato Rinaldi, Audrey Chen.

Působí také jako kurátorka výstav a festivalů (Studio XX, Montreal, Espace Vidéographe, Montreal and Experimental Intermedia, NY a sérii OptoSonic Tea na kterém spolupracuje s Ursulou Scherrer.

<http://www.liberovskaya.net/>

Související akce:

čt 17. června 2010 v 20:00

**Katherine Liberovskaya – Al Margolis – Martin Janíček
Koncert, live video**

9. června – 30. června 2010

vernisaž út 8. června v 19:00

Odlesky – Interaktivní audiovizuální instalace

**Scott Billings
instalace a video**

Hostující umělec: 15. června – 31. července 2010

Billings se zabývá vztahy mezi technologickými aparáty a tělesností. V instalacích často využívá obrazy vlastního těla a obrazy zvířat. Pohyblivé obrazy a kinetické objekty se nacházejí na pomezí mezi filmem a automatickými aparáty. Snaží se odkrýt a ukázat animalitu kinematického přístroje prostřednictvím aktivace diváka.

Scott Billings v roce 2009 dokončil magisterské studium umění na University of British Columbia ve Vancouveru. Vystavuje od roku 2006 v Kanadě. Pracuje na instalaci pro Šedý pokoj a v Čističce odpadních vod v Bubenči.

<http://www.scottbillings.com/>

Související akce:

**Scott Billings – Maledicta Paradisus
audiovizuální instalace v Šedém pokoji**

9. července – 6. srpna 2010

vernisáž čt 8. července v 19:00

Robert Piotrowicz

Hostující umělec: 1. září – 31. října 2010

Robert Piotrowicz je jedním z nejproduktivnějších umělců na polské experimentální hudební scéně. Jako instrumentalista pracuje se systémem vytvořeným z elektrické kytary a analogových modulárních syntezátorů. Jeho ostatní tvorba zahrnuje elektro-akustické studio kompozice, skladby pro divadla a účast v mezioborových uměleckých projektech a zvukových instalacích. Vydal několik alb svých sólových projektů, poslední „Lasting Clinamen“ z roku 2008 zaznamenalo značné uznání odborné veřejnosti.

Související akce:

Robert Piotrowicz – Prometeul 2

Zvuková instalace se zpětnou vazbou v Šedém pokoji

19. října – 10. listopadu 2010

vernisáž po 18. října v 18:00

Robert Piotrowicz / Valerio Tricoli

koncert

po 4. října 2010 v 19:30

